KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 26.3.2012 r.
COM(2012) 136 final

2012/0066 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia [...] r.
zmieniająca dyrektywę 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów w odniesieniu do wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2012) 65 final}
{SWD(2012) 66 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Dyrektywa w sprawie baterii (dyrektywa 2006/66/WE[1]) ma na celu zmniejszenie szkodliwości dla środowiska stosowania baterii i akumulatorów w ramach prowadzenia działań przez wszystkich operatorów na wszystkich etapach ich cyklu życia. Ustanawia ona szczegółowe zasady dotyczące wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów oraz dotyczące zbiórki, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów.

Dyrektywa ustanawia zakaz wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów zawierających rtęć i kadm. Wspomniany zakaz stosowania kadmu w bateriach i akumulatorach stosuje się do „baterii lub akumulatorów przenośnych, które zawierają powyżej 0,002 % wagowo kadmu, w tym tych, które są wmontowane do urządzeń" (art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy w sprawie baterii). Zakaz stosowania kadmu w bateriach nie został zaproponowany przez Komisję lecz wprowadzony przez współprawodawców w ramach procedury współdecyzji. Zarówno Rada[2], jak i Parlament Europejski[3] przygotowały oddzielne oceny skutków dotyczące istotnych zmian, takich jak zakaz stosowania kadmu, do wniosku Komisji.

Artykuł 4 ust. 3 wyłącza z zakazu baterie i akumulatory przenośne przeznaczone do użytku w:

a) systemach awaryjnych i alarmowych, w tym w oświetleniu awaryjnym;

b) sprzęcie medycznym;

c) elektronarzędziach bezprzewodowych.

Artykuł 4 ust. 4 dyrektywy w sprawie baterii zobowiązuje Komisję do dokonania przeglądu wyłączenia spod zakazu stosowania kadmu w bateriach i akumulatorach przenośnych przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych (art. 4 ust. 3 lit. c)) i do przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania wraz, jeżeli uzna to za właściwe, z odpowiednimi wnioskami mającymi na względzie zakaz stosowania kadmu w bateriach i akumulatorach.

Komisja została poproszona jedynie o dokonanie przeglądu tego wyłączenia, gdyż w chwili przyjęcia dyrektywy w 2006 r. istniały wątpliwości, co do dostępności technicznych zamienników dla tego zastosowania. W motywie 11 sprecyzowano: „Komisja powinna ocenić potrzebę dostosowania niniejszej dyrektywy, uwzględniając dostępne informacje techniczne i naukowe. W szczególności Komisja powinna dokonać przeglądu wyłączenia spod zakazu

---

1 Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/103/WE (Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 7-8).

2 Projekt oceny skutków kluczowych zmian zaproponowanych przez Radę do wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy w sprawie baterii (listopad, 2004 r.), dostępny na stronie internetowej: http://register.consilium.eu.int/pdf/en/04/st14/st14372.en04.pdf.

3 Zakaz stosowania baterii zawierających ołów: Analiza zmiany art. 4 we wspólnym stanowisku Rady dotyczącym przyjęcia dyrektywy w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (listopad, 2005 r.) dostępna na stronie internetowej: http://www.europarl.europa.eu/comparl/envi/pdf/externalexpertise/ieep_6leg/batteries.pdf.

stosowania kadmu w bateriach i akumulatorach przenośnych przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych."

Sprawozdanie Komisji zostało przedłożone Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w grudniu 2010 r.[4] Stwierdzono w nim, że w owym czasie przedstawienie wniosków dotyczących wyłączenia spod zakazu stosowania kadmu w bateriach i akumulatorach przenośnych przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych nie było właściwe, ponieważ nie były dostępne wszystkie informacje techniczne (zwłaszcza na temat kosztów i korzyści dotyczących kadmu i jego zamienników) na potrzeby uzasadnienia takiej decyzji.

Od tego czasu, te dodatkowe informacje zostały zebrane i wykorzystane przez Komisję do przygotowania oceny skutków, zgodnie z jej wytycznymi dotyczącymi ocen skutków.

Niniejszy wniosek dostosowuje również dyrektywę w sprawie baterii do art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zgodnie ze zobowiązaniem Komisji do dokonania przeglądu przepisów dotyczących procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą w odniesieniu do każdego z instrumentów, które zamierza zmienić[5].

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Internetowe konsultacje społeczne z zainteresowanymi stronami (10 marca – 10 maja 2010 r.) zostały przeprowadzone za pośrednictwem strony internetowej EUROPA w oparciu o badanie opublikowane w 2009 r. Wypowiedzi i streszczenie uwag zainteresowanych stron zostały opublikowane na stronie internetowej EUROPA.

Zainteresowane strony zostały poproszone o wyrażenie opinii na temat skutków środowiskowych, społecznych i gospodarczych ewentualnego przyszłego zakazu stosowania kadmu w przenośnych bateriach i akumulatorach przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych.

Niektóre z zainteresowanych stron opowiedziały się za wycofaniem wyłączenia spod zakazu stosowania baterii niklowo-kadmowych w bezprzewodowych elektronarzędziach, ponieważ uznały koszty gospodarcze za minimalne, a korzyści dla środowiska za znaczne w perspektywie długoterminowej. Inne opowiedziały się przeciwko wycofaniu wyłączenia spod zakazu i podkreśliły fakt, że dostępne dane na temat gospodarczych, środowiskowych i społecznych skutków nie uzasadniają wycofania. W ujęciu ogólnym konsultacje z zainteresowanymi stronami potwierdziły konieczność dokonania porównawczej oceny cyklu życia, aby możliwe było rzetelne przeprowadzenie analizy kosztów i korzyści.

Warsztaty dla zainteresowanych stron (wzajemna ocena) zostały zorganizowane w dniu 18 lipca 2011 r. Ich celem było wniesienie wkładu do porównawczej oceny cyklu życia trzech różnych składów chemicznych stosowanych w przenośnych bateriach przeznaczonych do

---

4 Sprawozdanie Komisji jest dostępne na stronie internetowej: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52010DC0698:PL:NOT

5 Tekst oświadczenia Komisji 'znajduje się na stronie internetowej: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0019:0020:PL:PDF

użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych. Ocena ta została przeprowadzona przez konsultanta w imieniu Komisji.

W przygotowanej przez Komisję ocenie skutków stwierdza się, że w porównaniu ze scenariuszem odniesienia inne warianty polityczne odnoszące się do wycofania wyłączenia spod zakazu (natychmiastowe wycofanie lub wycofanie w 2016 r.) doprowadziłyby do zmniejszenia ogólnego wpływu na środowisko, zarówno pod kątem unikania uwalniania kadmu do środowiska, jak i pod kątem łącznego wpływu na środowisko w oparciu o sześć wskaźników środowiskowych.

W przypadku późniejszego wycofania wyłączenia spod zakazu (w 2016 r.), korzyści dla środowiska naturalnego byłyby nieco mniejsze, niż w przypadku natychmiastowego wycofania, jednak koszty z tym związane byłyby w tym przypadku znacznie niższe. Niektóre podmioty zajmujące się recyklingiem oraz producenci elektronarzędzi bezprzewodowych przedstawili szacunkowe koszty dla obu wariantów politycznych dotyczących wycofania wyłączenia spod zakazu (w przedziale 40-60 mln EUR w przypadku natychmiastowego wycofania i 33 mln EUR w przypadku wycofania do 2016 r.). Wydaje się jednak wątpliwe, czy wszystkie te koszty powinny być zaliczone do przypadków wycofania wyłączenia, biorąc pod uwagę fakt, że zgodnie ze scenariuszem odniesienia ilości baterii kadmowych stosowanych w elektronarzędziach bezprzewodowych zmniejszą się o 50 % w latach 2013-2025.

Konsumenci mogliby zostać narażeni na skutki wzrostu kosztów produkcji wynikające z wprowadzenia alternatywnych technologii produkcji baterii stosowanych w elektronarzędziach bezprzewodowych w ramach wariantów politycznych dotyczących wycofania wyłączenia. W latach 2013-2025 elektronarzędzia bezprzewodowe z alternatywnym składem chemicznym baterii będą kosztowały, w zależności od wybranego alternatywnego składu chemicznego baterii (wodorkowo-niklowe lub litowo-jonowe), odpowiednio o 0,8 EUR i 2,1 EUR więcej, w przypadku natychmiastowego wycofania wyłączenia i odpowiednio o 0,4 EUR i 0,9 EUR więcej w przypadku wycofania wyłączenia w 2016 r.

Społeczne skutki i obciążenia administracyjne są ograniczone w przypadku wszystkich rozpatrywanych wariantów polityki i nie powinny powodować problemów ze zgodnością z przepisami.

W ocenie skutków stwierdza się, że w przypadku wycofania wyłączenia w 2016 r. korzyści dla środowiska naturalnego byłyby nieco mniejsze niż w przypadku natychmiastowego wycofania wyłączenia, jednak koszty z tym związane byłyby znacznie niższe w porównaniu z natychmiastowym wycofaniem. W związku z tym, że wycofanie wyłączenia w 2016 r. miałoby niemalże taki sam poziom skuteczności jak natychmiastowe wycofanie, a przy tym większą efektywność, preferowany jest ten wariant.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Artykuł 1 ust. 1 niniejszego wniosku zmienia art. 4 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2006/66/WE poprzez ograniczenie wyłączenia spod zakazu stosowania kadmu w bateriach i akumulatorach przenośnych przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych do dnia 1 stycznia 2016 r. Oznacza to, że od tej daty stosowanie kadmu w bateriach i akumulatorach przenośnych przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych, w tym tych,

które są wmontowane do urządzeń, jest ograniczone do 0,002 % wagowo kadmu zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2006/66/WE.

W art. 1 ust. 2-11 niniejszego wniosku określono uprawnienia przekazane i wykonawcze Komisji z dyrektywy 2006/66/WE oraz ustanowiono odpowiednie procedury przyjmowania tych aktów.

Artykuł 2 niniejszego wniosku zobowiązuje państwa członkowskie do transpozycji tej zmiany do art. 4 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2006/66/WE w ciągu 18 miesięcy od daty wejścia w życie przedmiotowej dyrektywy.

Artykuł 3 niniejszego wniosku stanowi, że niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym.

Artykuł 4 niniejszego wniosku stanowi, że niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Nie dotyczy.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Nie dotyczy.

2012/0066 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia [...] r.
zmieniająca dyrektywę 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów w odniesieniu do wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[1],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[2],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG[3] zakazuje wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych, w tym wmontowanych do urządzeń, które zawierają więcej niż 0,002 % wagowo kadmu. Baterie i akumulatory przenośne przeznaczone do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych zostały jednak wyłączone z tego zakazu.

(2) Komisja dokonała przeglądu tego wyłączenia zgodnie z art. 4 dyrektywy 2006/66/WE, mając na względzie zakaz stosowania kadmu w bateriach i akumulatorach.

(3) W wyniku tego przeglądu stwierdzono, że aby stopniowo zmniejszyć ilość kadmu uwalnianego do środowiska, zakaz stosowania kadmu powinien zostać rozszerzony na

---

1 Dz.U. C […] z […], s.[…].
2 Dz.U. C […] z […], s.[…].
3 Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1.

baterie i akumulatory przenośne przeznaczone do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych, ponieważ na rynku są już dostępne odpowiednie zamienniki niezawierające kadmu do tych zastosowań, a mianowicie baterie wodorkowo-niklowe i litowo-jonowe.

(4) Obecne wyłączenie dotyczące tych zastosowań powinno nadal obowiązywać do dnia 31 grudnia 2015 r. w celu umożliwienia przemysłowi dalszego dostosowania odpowiednich technologii.

(5) W wyniku wejścia w życie traktatu lizbońskiego uprawnienia przyznane Komisji na mocy dyrektywy 2006/66/WE należy dostosować do art. 290 i 291 Traktatu.

(6) W celu uzupełnienia lub zmiany dyrektywy 2006/66/WE uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu powinny zostać przekazane Komisji w odniesieniu do załącznika III dotyczącego wymagań dotyczących przetwarzania i recyklingu, kryteriów oceny równoważnych warunków dotyczących przetwarzania i recyklingu poza Unią Europejską, rejestracji producentów, oznaczania pojemności baterii i akumulatorów przenośnych i samochodowych oraz zwolnień z wymogów w zakresie etykietowania. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. W trakcie przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(7) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania dyrektywy 2006/66/WE, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących minimalnych poziomów zbierania, wspólnej metodyki obliczania rocznej sprzedaży przenośnych baterii i akumulatorów użytkownikom końcowym oraz kwestionariusza lub modelu krajowych sprawozdań z wykonania dyrektywy. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 28 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję[4].

(8) Dyrektywa 2008/98/WE uchyla i zastępuje dyrektywę 2006/12/WE z dniem 12 grudnia 2010 r.

(9) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/66/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/66/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 4 ust. 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) elektronarzędziach bezprzewodowych do dnia 31 grudnia 2015 r.”

---

[4] Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

2. w art. 10 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja może ustanowić w drodze aktów wykonawczych przepisy przejściowe w celu usunięcia trudności, na które napotykają państwa członkowskie przy spełnianiu wymogów ust. 2, w wyniku szczególnych warunków krajowych. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.

Komisja ustanawia w drodze aktów wykonawczych wspólną metodykę obliczania rocznej sprzedaży przenośnych baterii i akumulatorów użytkownikom końcowym do dnia 26 września 2007 r. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.”;

3. w art. 12 ust. 6 dwa pierwsze zdania otrzymują brzmienie:

„6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23a w celu dostosowywania lub uzupełniania załącznika III tak, aby uwzględnić postęp techniczny lub naukowy.”;

4. skreśla się art. 12 ust. 7;

5. w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23a ustanawiających szczegółowe przepisy jako uzupełnienie przepisów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, a w szczególności kryteria oceny równoważnych warunków, o których mowa w tym ustępie.”;

6. artykuł 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Rejestracja

Państwa członkowskie gwarantują, że każdy producent jest zarejestrowany. Do rejestracji stosuje się te same wymagania proceduralne w każdym państwie członkowskim.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23a ustanawiających takie wymagania dotyczące rejestracji.”;

7. w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej projekty środków, o których mowa w ust. 1, i powody ich zaproponowania oraz powiadamiają o nich Komisję i pozostałe państwa członkowskie.”;

8. w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby pojemność wszystkich przenośnych baterii i akumulatorów samochodowych była na nich oznaczona w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny do dnia 26 września 2009 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23a ustanawiających szczegółowe przepisy uzupełniające ten wymóg, w tym zharmonizowane metody określania pojemności i odpowiedniego stosowania nie później niż do dnia 26 marca 2009 r. ";

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23a w celu udzielania zwolnień od wymogów etykietowania przewidzianych w niniejszym artykule.";

9. w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprawozdania sporządza się na podstawie kwestionariusza lub modelu. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia kwestionariusz lub model dla tych sprawozdań zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2. Kwestionariusz lub model przesyłany jest państwom członkowskim sześć miesięcy przed rozpoczęciem pierwszego okresu, który ma być objęty sprawozdaniem.";

10. dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Artykuł 23a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Przekazanie Komisji uprawnień, o którym mowa w art. 12 ust. 6, art. 15 ust. 3, art. 17 oraz art. 21 ust. 2 i 7, następuje na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12 ust. 6, art. 15 ust. 3, art. 17 oraz art. 21 ust. 2 i 7 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 12 ust. 6, art. 15 ust. 3, art. 17 oraz art. 21 ust. 2 i 7 wchodzi w życie wyłącznie, jeżeli Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy, licząc od daty zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady, lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie

zamierzają wyrażać sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

11. artykuł 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE*.

Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

---

* Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.”.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 ust. 1 niniejszej dyrektywy najpóźniej 18 miesięcy po jej wejściu w życie. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

2. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26.3.2012 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*